

Yeni eğitim yasanının sorunlu yonleri

Başındaki “milli” sıfatından da anlaşılacağı gibi eğitim, toplumun bugününü ve yarınını ilgilendiren temel alanlardan biri. Eğitim alanında yapılacak düzenlemelerin, toplumsal ve siyasal uzlaşmaya dayalı olması zorunluluğu da bu özelliğinden kaynaklanıyor. Milli Eğitim Komisyonu’nda olduğu gibi Genel Kurul’dan yumruklaşmalara varan kavgalar içinde geçen yeni eğitim yasanının birçok yönü sorunlu. Yeni düzenlemenin sorunlu yönlerini şöyle sıralayabiliriz:

Hazırlık aşaması

1- Düzenlemenin tasarı yerine teklif olarak Meclis’e getirilmesinden de anlaşıldığı gibi konu Bakanlar Kurulu’nda bile enine boyuna tartışılmış değil. Ayrıca, bütçesinin yapılmamış, finans kaynaklarının belirlenmemiş olması, yasaya Meclis Genel Kurulu’nda yapılan ilaveler teklifin olgunlaştırılmadan Meclis’e geldiği ve sadece sandalye çoğunluğuna dayanılarak geçirilmesinin hedeflendiğini ortaya koyuyor.

Bilimsel katkı

2- Eğitim gibi temel yasa niteliği taşıması gereken bir düzenlemede, eğitim uzmanlarının, bu alandaki öğretim üyelerinin katıldığı eğitim çalıştaylarına dayanmadığı, girmeye çalıştığımız Avrupa Birliđi ülkelerindeki uygulamaların dikkate alınmadığı da belli oldu.

Kesintili anlayış

3- Yeni yasanın 8 yıllık kesintisiz eğitimi ortadan kaldırarak, rövanşist bir anlayışla hazırlandığı da gözleniyor. 8 yıllık kesintisiz eğitimin başarılı sonuçları ortadayken, bu sistemin terk edilmesi ve 4’er yıllık üç kademedен oluşan sistemin, din eğitimini ve imam-hatip ortaokullarını esas aldığı da anlaşıldı.

Dünyayla yarış

4- Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer, yeni yasayla çocuklarımızın dünyayla yarışacak düzeye ulaşacaklarını söylemiş olsa da, yeni düzenlemede; imam-hatip ortaokullarının açılması, ayrıca diğer okullarda da zorunlu din kültürü ve ahlak bilgisi dersinin yanı sıra Kuran-ı Kerim ve Hz. Muhammed’in hayatının yasadan kaynaklanan seçmeli ders olarak öne çıkarılması dışında bu hedefe yönelik bir unsur görünmüyor. PISA ölçümlerinde matematik ve fen bilimlerinde Türk öğrencilerin yeri sonunculuk veya sondan ikincilik düzeyinde. Bu düzenleme, din derslerinin seçmeli dersler arasında yer almasını zorunlu kılarken, bilim ve teknoloji çağında diğer alanları Milli Eğitim Bakanlığı’nın takdirine bırakıyor.

Yönlendirme

5- Yeni eğitim sisteminin, ilköğretimi 4 yıla sınırladığını da söyleyebiliriz. İlkokula 5 yaşında başlayacak olan çocuklar 9 yaşına geldiklerinde, ikinci 4 yıllık kademedе mesleki eğitimine yönlendirilmiş olacaklar. Bu yaşta bir çocuğun meslek seçmeye yönlendirilmesinin dünyada bir uygulaması yok. AB ülkelerinde bu yönlendirme 14-15 veya 16 yaşında yapılıyor.

Yeni düzenlemenin Türkiye’nin en önemli toplumsal sorunlarından biri olan çocuk işçiler ve çocuk gelinler sorununu daha da büyütmesi kaçınılmaz görünüyor. Keza 9 yaşından itibaren kız çocuklarının imam hatip veya seçmeli dersler vesilesiyle türban takmaya yönlendirilmesi seçeneğini de getiriyor.

Denetimden kaçınma

6- Yasanın tablet bilgisayarların alımını 15 yıl boyunca Kamu İhale Kanunu dışında tutması da sorunlu bir yön. Çok büyük meblağlara varacak bu alımların 15 yıl boyunca bu yasanın dışına çıkarılması, denetimden kaçınma eğilimini gösteriyor. İdarenin bu alımları istediği kişi veya kurumlardan yapmasına olanak sağlayacak bu düzenlemenin ileride haksız rekabet, kayırmacılık, suiistimal gibi iddialara kaynaklık edeceğini tahmin etmek zor değil.

Çođunluk anlayışı

7- Yeni eğitim düzenlemesinin yasalaşması sürecinin her aşamasında çoğunluk anlayışının hâkim olması da sorunlu yönlerden biri. Demokrasinin çoğulculuk değil çoğunluk hâkimiyeti olarak algılandığını gösteren bir tutum izlendi. Komisyonunda ve Meclis Genel Kurulu'nda çoğunluk anlayışı zaman zaman zor kullanılarak uygulandı, Meclis dışındaki toplumsal muhalefet de kolluk güçleri marifetiyle dağıtıldı.

Oysa eğitim gibi ülkenin geleceğini de belirleyecek temel bir alanda yapılacak düzenlemenin bilimsel çalışmalara, siyasal ve toplumsal uzlaşmaya dayanması gerekirdi.